

[Udenrigsministeren]

som et overvældende flertal i denne folketings-sal har. Det er muligt, at SF kan glæde sig over disse indenrigspolitiske points. Jeg går ud fra, at man især tager dem fra socialdemokratiet, og at det er socialdemokratiet, man ønsker at drille med den slags aktioner. Jeg synes, det er beklageligt, at dér, hvor der er nogle, der kan lide tab ved det, er de steder i omverdenen, hvor der er nogle, der måske får indtryk af, at der skulle være tvivl blandt det store flertal i folketinget om vores afsky for apartheidsystemet og vores vilje til at modarbejde det.

Riishøj (SF):

Ministeren må gerne ligesom i raketsagen komme med det her med de billige points. Det skal ikke genere mig. Jeg vil bare konstatere, at grunden til, at de forslag fremsættes, er, at vi af politiske, internationale grunde mener, at en optrapning af sanktionspolitikken er nødvendig. Det er den eneste grund. Det er ikke et billigt point, det er et meget vigtigt point, hvis en optrapning kan ske, og jeg håber meget, det sker. Men når ministeren kommer i mindretal, fremfører han den slags argumenter. Det har vi set før.

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil først sige til ministeren, at jeg sidder nu ikke helt med de samme fornemmelser i forbindelse med denne debat, som ministeren gør. Jeg føler, at som situationen er internationalt, som den har udviklet sig på det seneste, er det rimeligt, at vi endnu en gang drøfter, i hvilken udstrækning det vil være muligt, at vi tilpasser den danske apartheidpolitik til den udvikling, der sker ude omkring. Jeg synes også, at debatten her i dag har vist, at der er mulighed for en fortsat opstramning.

Inden jeg svarer på spørgsmål fra forslagsstillerne, vil jeg godt sige til hr. Fischer, at jeg var lidt ked af de bemærkninger, der kom i indlægget om, at der er sket en kovenning i Sydafrika, og at der er en normalisering under udvikling, hvor man bruger Neue Zürcher Zeitung som sandhedsvidne i denne sag. Det konkrete er jo, at det er en magt- og voldspolitik, som vi har set udspille sig igennem den sidste periode. Det er den, der har bevirket den såkaldte normalisering, sådan som hr. Stinus også var inde på det. Det er

de omkringliggende lande, der har fået kniven på struben. Det er det, der har bevirket, at man f.eks. så udenrigsministeren fra Sydafrika på besøg i Moçambique.

Til ministeren vil jeg gerne sige, når han taler om politisering af IMF, og at det vil være udsigtsløst at rejse sagen på ny, at det er jeg ikke helt sikker på er tilfældet, når man ser på den vedtagelse, der skete i den amerikanske kongres den 18. november 1983, hvor man vedtog en bemyndigelses- og bevilningslovgivning for amerikanernes tiltræden af kvotaforhøjelsen i IMF. Her understreger man nemlig, at man kan modsætte sig kreditter til lande, der praktiserer apartheid. Jeg synes, det er ganske interessant, at der er en vedtagelse i den amerikanske kongres, som siger, at man gennem IMF kan stoppe kreditterne til Sydafrika. Det er nok værd at tage med i de videre overvejelser.

Dernæst vil jeg sige til hr. Riishøj, som beder om skarpere tilbagemeldinger, at jeg synes i og for sig, at jeg gav denne ganske klart, bl.a. i kulsagen, hvor jeg præciserede, at det var rimeligt, at vi fik denne årlige tilbagemelding, og for min skyld gerne en præcisering over for selskaberne, selv om jeg stadig væk føler mig fuldstændig overbevist om, at selvfølgelig opfylder de det, som et flertal i denne sal har besluttet.

De andre punkter, som hr. Stinus var inde på, lægger jeg ind i det, jeg sagde om, at vi burde gå ind for en stadig skærpelse af det nordiske aktionsprogram. Det tror jeg er noget, som vi skal udmønte mere præcist, når udvalgsarbejdet nu går i gang. Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at vi kommer et godt stykke længere.

Det, man sidder tilbage med, er måske, at man kan have lidt ondt af ministeren, som jo blandt sine mange talenter også har en politisk musikalitet. Når man oplever den disharmoniske backing-group, han har i dag her – med hr. Kofod-Svendsen på den ene side og hr. Erhard Jakobsen på den anden side – så kan man altså nok synes, at det er lidt synd for ministeren.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Hr. Kelm-Hansen, der ellers ved meget om disse forhold, er noget upræcis. Han udtrykker det som en ensidig sejr for Sydafrika,